

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 27Csp/349/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617204935
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Albert
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1617204935.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Albert, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast.: D. proti žalovanej: C., o zaplatenie 459,79 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu 25.04.2017, ktorému bola pridelená spisová značka 27Csp/349/2017, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 459,79 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 16.03.2017 do zaplatenia a napokon nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Svoj nárok pôvodný žalobca odôvodnil tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 20.04.2013 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 200,00 Eur a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10,00 Eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 09.03.2017 nový výpis z bankovej knihy ku dňu 28.02.2017 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 459,79 Eur. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu neuhradila v lehote splatnosti do dňa 15.03.2017, žalobca si uplatnil svoj nárok súdnou cestou, a to spolu s úrokom z omeškania od 16.03.2017 do zaplatenia.

2. Uznesením č.k. 27Csp/349/2017-30 zo dňa 12.05.2020 súd na návrh žalobcu pripustil, aby z konania pôvodný žalobca vystúpil a aby na jeho miesto vstúpil žalobca.

3. Žalovaná k veci uviedla, že dlh voči žalobcovi spláca po 10,00 Eur mesačne a žiada o možnosť v tom pokračovať. Nemôže dlh splatiť jednorazovo, ani platiť vyššiu splátku, pretože poberá len minimálnu mzdu, z ktorej sú jej vykonávané zrážky a z ktorej spláca aj ďalšie dlhy.

4. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Súd vo veci rozhodol dňa 29.10.2020 bez nariadenia pojednávania

s tým, že v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 21.10.2020, t.j. aspoň päť dní pred jeho vyhlásením.

5. Súd sa oboznámil s písomnými podaniami žalobcu a jeho právneho predchodcu a vykonal dokazovanie týmito listinnými dôkazmi: Žiadosť o vydanie karty zo dňa 20.04.2013, Výpis z Bankomatky Quatro ku dňu 09.03.2017, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „VOP“), Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 05.05.2017, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.12.2016 s prílohou č. 3, Oznámenie o postúpení pohľadávky s podacím hárkom. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci, pričom vychádzal z ustanovení právnych predpisov účinných v čase uzavretia zmluvy medzi pôvodným žalobcom a žalovanou:

6. Dňa 20.04.2013 žalovaná vyplnila a podpísala Žiadosť o vydanie Bankomatky Quatro (ďalej len „Žiadosť“), ktorá bola zo strany pôvodného žalobcu podpísaná toho istého dňa. Z čl. III zmluvy vyplýva, že žalovanej mal byť poskytnutý úverový rámec vo výške 3.000,- Eur pri štandardnej mesačnej splátke po 100,- Eur. Podľa čl. II. ods. 2 VOP, prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH.

7. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovanej vyplýva, že od uzatvorenia Zmluvy do 09.03.2017 debetné transakcie na účte žalovanej predstavujú sumu 549,79 Eur, v čom sú zahrnuté ňou uskutočnené čerpania, ale aj na ľarchu jej účtu účtované poplatky vrátane poplatkov za výber z bankomatu, správu účtu, poistenie či vymáhanie, a štandardný a sankčný úrok. Žalovaná za to isté obdobie uhradila spolu sumu 90,00 Eur.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka je dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Podľa ods. 2 cit. ust. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Podľa § 2 ods. 1 Zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

21. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že pôvodný žalobca uzavrel so žalovanou revolvingovú úverovú zmluvu („Zmluva“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo forme úverového rámca, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach. Pôvodný žalobca pri uzavretí Zmluvy konal ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzavretí Zmluvy bola v pozícii spotrebiteľa, keď Zmluvu uzavrela ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Uvedená Zmluva je tak zmluvou spotrebiteľskou v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko predmetom Zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov pôvodným žalobcom žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Žalobca súdu neuviedol, že by jeho právny predchodca úver žalovanej predčasne zosplatnil alebo ju vyzýval na úhradu omeškaných splátok ani o tom nedoložil žiadne dôkazy. Vzhľadom na absenciu akýchkoľvek skutkových tvrdení v podaniach žalobcu a jeho právneho predchodcu ohľadom týchto skutočností, súd nemohol z tvrdení žalobcu o zosplatnení úveru ani vychádzať ako z nesporných pre ich nepopretie žalovanou.

23. Pôvodný žalobca a žalobca uzavreli dňa 30.12.2016 Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou (spolu s prílohou zmluvy a žiadosťou o postúpenie a prevod) došlo k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy na žalobcu. Súd sa v prvom rade v konaní zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, a preto je jeho žalobu potrebné zamietnuť.

24. Primárny vzťah medzi pôvodným žalobcom a žalovanou založený Zmluvou bol vzťahom spotrebiteľským a uvedená Zmluva bola zmluvou spotrebiteľskou. Predmetom tohto vzťahu však bol úver, ktorý možno označiť za bankový, keďže veriteľom bola banka. Bankový úver je na rozdiel od úverov napr. od nebankových spoločností regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 3 Zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto, ak osobitný predpis neustanovuje inak, prijímať vklady, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ani poskytovať platobné služby pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

25. Z ustanovenia § 524 ods. 1 v spojení s § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva zákaz postúpenia okrem iného takých pohľadávok, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči jej klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

26. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách však dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi, ale len za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Účel § 525 Občianskeho zákonníka je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v citovanom ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavujú len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 Občianskeho zákonníka ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

27. Spránsenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky je legitímne tiež z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne významná v priebehu trvania úverového vzťahu. Splnenie uvedených podmienok je zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Podmienky pritom musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C 152/2014).

28. Na rozpor postúpenia s § 524 ods. 1 v spojení s § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je postupník v konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávkou uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1, 2 a 3 a § 150 ods. 1 CSP tvrdiť a aj preukázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie (teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia). Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu

zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

29. Žalobca súdu nepreukázal (ani netvrdil), že by pôvodný žalobca žalovanú čo i len raz vyzval na úhradu jej záväzku, s ktorým bola žalovaná v omeškaní, čo je prvou z podmienok platného postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt. Z tohto dôvodu považoval súd zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú medzi pôvodným žalobcom a žalobcom za neplatnú v tej časti, ktorou malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy voči žalovanej. Pri konštatovaní neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok súd postupoval v súlade s nálezmi Ústavného súdu SR, ktoré za ústavnokonformný považujú taký výklad právneho predpisu, ktorý má za cieľ udržať platnosť právneho úkonu a nie ju vysloviť „za každú cenu“. V danej veci mal súd za to, že ten výklad, ktorý použil, hoci jeho dôsledkom bolo vyslovenie neplatnosti zmluvy, je správny výklad, ktorý sa neprieči zmyslu a účelu zákona. Dôvody neplatnosti súd považoval za zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené.

30. V dôsledku konštatovanej čiastočnej neplatnosti zmluvy, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok súd dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, a preto je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

31. Súd považuje pre úplnosť za dôležité uviesť, prečo neplatnosť zmluvy o postúpení nekonštatoval už pri rozhodovaní o zmene podľa § 80 CSP. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cso/42/2011, podľa ktorého síce súd rozhodujúci o súhlase so zmenou musí posúdiť, či žalobca preukázal prechod alebo prevod práv a povinností, avšak pre účely tohto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala (formálno-právna) skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd však v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. To znamená, že nie je jeho úlohou prechod alebo prevod práv a povinností posúdiť podľa hmotného práva v rozsahu zodpovedajúcom možnému záveru pre rozhodnutie vo veci samej (posúdiť, či podľa hmotného práva skutočne k prechodu alebo prevodu práv a povinností došlo). Súd teda nemá v rámci rozhodnutia podľa § 80 CSP (predtým § 92 ods. 2 a 3 OSP) hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej. Ostáva dodať, že po rozhodnutí o zmene mal žalobca dostatok času na to, aby do súdneho spisu založil dôkaz o tom, že žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlhu v omeškaní.

32. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, dôvodnosťou žaloby a teda skúmaním Zmluvy a nárokov z jej ukončenia sa z dôvodu hospodárnosti nezaoberal.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd posudzoval úspech vo veci. Keďže súd žalobu v celosti zamietol, v konaní bola v 100 % úspešná žalovaná, ktorej ale žiadne trovy z obsahu spisu nevyplyvajú, preto jej súd náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).